

करं m. Arm, Vorderarm NAIGH. 2, 4. Nir. 6, 17. यशपतु यः करं व
यादे RV. 1, 161, 12. पूरु करं बहला गभस्ती 6, 19, 3. 3, 18, 5. सर्वा-
न्करान्संवाधय Çāṅkh. Çr. 18, 24, 3 (nach dem Schol. Fingernagel). —
Vgl. कर Hand und सप्रकरं.

करस्वन (कर + स्वन) m. der durch das Zusammenschlagen der Hände
entstehende Laut R. 5, 83, 5.

करुक्षा f. N. eines Metrums (4 Mal ~~~~) COLEBR. Misc. Ess.
II, 189 (II, 7).

करुट m. 1) N. eines Baumes, *Vangueria spinosa* Roxb., H. an. 4,
58. MED. I. 57. Suçr. 2, 109, 20. Nach RĀGĀN. im ÇKDr. = मकापिण्डी-
तरु. — 2) Lotuswurzel AK. 1, 2, 2, 42. H. 1166. H. an. MED. — 3) N. pr.
einer Gegend H. an.

करुटक m. 1) = करुट 1. AK. 2, 4, 2, 33. Suçr. 2, 284, 1. — 2) N.
pr. eines heterodoxen (पाषण्ड) Fürsten MBh. 2, 1173.

कराङ्गण m. ein stark besuchter Markt Hār. 70. — Vgl. झङ्गण.

कराट n. Siddh. K. 249, a, 3.

करामर्द m. = कार्मर्द ÇABDAR. im ÇKDr.

कराम्बुक m. dass. ÇABDAR. und VĀKASP. bei BHAR. zu AK. ÇKDr.

करास्त्रिक m. dass. RĀGĀN. im ÇKDr.

करायिका f. eine Art Kranich BHŪMIPR. im ÇKDr. PAÑĀT. 157, 3. क-
रायिकारुत Verz. d. B. H. No. 896. 897. — Vgl. कारायिका und करदु.

करारिण m. Fingerring TRIK. 2, 6, 32. — कर Hand + ?

कराल 1) adj. f. या weit offen stehend, klaffend: संधि मङ्कल 47, 2.
प्रकारस्तस्य करालता गतः PAÑĀT. 217, 23. तस्य ललाटे विकरालं प्रका-
रन्तं दृष्ट्वा 218, 1. ततो प्रकारविकारो ऽयं मे ललाटे एवं विकरालता गतः
218, 13. व्याकीर्णकिशरकरालमुखा मृगेन्द्राः I, 207. करालवक्त्र (उलूक)
158, 22. Häufig mit vorangeh. दृष्ट्वा von einem grossen, Schauer er-
regenden Rachen mit hervorragenden Zähnen: दृष्ट्वाकरालवदन Hip. 2, 3.
BHAG. 11, 25, 27. R. 4, 14, 4. 5, 6, 4. PRAB. 66, 6. BHĀG. P. 7, 3, 39. धमङ्कु-
दिदृष्ट्वाकरालवक्त्र 2, 7, 14. Zuletzt überh. Schauererregend, von Rakshas
und andern gespenstischen Wesen (wobei man noch immer an einen
weit geöffneten Rachen gedacht haben mag) Hip. 2, 5. MBh. 1, 6273. R.
3, 24, 11, 13. 5, 10, 19. 17, 26. 25, 20. 6, 74, 8. Suçr. 2, 389, 4. 390, 5. तत्रो-
र्ध्वस्तीनी (Amme) करालं कुर्यात् 1, 371, 18. von Çiva MBh. 14, 192. vom
Kāla 16, 34. R. 6, 11, 43. von Viṣṇu MBh. 13, 7367. als N. pr. eines
Asura HARIV. 2288. 12393. 14291. eines Rakshas R. 5, 12, 15. eines
Devagandharva MBh. 1, 4813. — (त्रयम्) बहुदंष्ट्राकरालम् BHAG. 11, 23.
करालदन्त MBh. 2, 296. करालदंष्ट्र BHĀG. P. 3, 13, 28. करालफणमण्डल
RAGH. 12, 93. करालौष्ठि KATHĀS. 20, 108. करालकरवाल PRAB. 33, 4.
Gīt. 1, 14. कालः करालरभसः BHĀG. P. 5, 8, 25. °स्त्रोतम् 3, 24, 18. संयमा-
म्भस्युदीर्णवातोर्मिरैः कराले 6, 9, 23. निकारदहनज्वालाकराले गृहे ÇĀN-
TIÇ. 4, 12. अकराल kein Grauen erregend: शस्त्राणि chirurgische In-
strumente Suçr. 1, 27, 14. अकरालदग्भ्याम् BHĀG. P. 3, 13, 28. Nach den
Lexicographen: hervorstehende Zähne habend; hoch AK. 3, 4, 20, 207.
H. an. 3, 632. MED. I. 68. VAIĀ. beim Schol. zu Çiç. 13, 90. Schrecken
erregend H. an. MED. entsteht, verunstaltet VAIĀ. weit (उरु) H. an.
(विशाल) VAIĀ. — 2) m. a) ein best. Thier Suçr. 1, 200, 8. — b) ein Ge-
misch von Oel mit dem Harze der Shorea robusta TRIK. 3, 3, 388. H.

II. Theil.

an. MED. — c) N. pr. einer Localität RĀGĀ-TAR. 1, 97. — 3) f. कराला a)
N. einer Pflanze, *Hemidesmus indicus* R. Br. (शारिवा, vulg. घनतमूल),
RATNAM. im ÇKDr. — b) Bein. der Durgā MĀLAT. 73, 6. करालायतन
80, 8. 159, 8. Nach WILS. Hindu Th. II, 57 heisst sie auch करालवदना.
— 4) f. कराली N. einer der sieben Zungen und neun Samidh des
Agni GĀṬIDH. im ÇKDr. MUNP. UP. 1, 2, 4. GRHJASĀNGR. 1, 14, 21, 27. —
5) n. eine Art Ocimum (कृष्णकुठेरक) H. an. MED.

करालक (von कराल) n. = कराल 5. RATNAM. im ÇKDr. — Vgl. क-
रालिक.

करालकेशर (क° + के°) m. N. pr. eines Löwen PAÑĀT. 214, 13.

करालत्रिपुटा (क° + त्रि°) f. eine best. Kornart (लङ्काधान्य) RĀGĀN.
im ÇKDr.

करालिक 1) m. a) Baum H. 1114. — b) Schwert H. Ç. 143. Vgl. क-
रपाल. — 2) f. °का ein Bein. der Durgā H. Ç. 57. fem. zu करालक =
कराल.

करि (von 1. कर) hervorbringend, machend in den comp. शकृत्क-
रि und स्तम्बकरि P. 3, 2, 24.

करिकापावल्ली (करिन् + कणा - वल्ली) f. Piper Chaba (चविका) HUNT.
RĀGĀN. im ÇKDr. — WILSON: करिकापावली.

करिका f. Fingernagelwunde VAIĀ. beim Sch. zu Çiç. 4, 29; vgl. STENZ-
LER, De lex. sanscr. principiis, S. 22.

करिकुम्भ (करिन् + कु°) m. ein aus Nāgakeçara bereitetes wohl-
riechendes Pulver Hār. 45.

करिज (करिन् + ज) m. ein junger Elephant ÇABDAR. im ÇKDr.

करिदारक (करिन् + दा°) m. Löwe ÇABDAR. im ÇKDr.

करिन् (von कर Rüssel) m. Elephant AK. 2, 8, 2, 2. H. 1217. N. 13, 8.
MBh. 1, 8153. ÇĀNTIÇ. 1, 22. PAÑĀT. II, 73. III, 235. RAGH. 3, 3, 37. BHĀG.
P. 8, 2, 22. करिशावक m. ein Elephantenkalb AK. 2, 8, 2, 3. TRIK. 2, 8, 36.
करिपोत m. dass. HALĪ. im ÇKDr. करिगर्जित n. das Gebrüll eines Ele-
phanten AK. 2, 8, 2, 76. करिणी Elephantenweibchen 4. 3, 4, 14, 78. 29,
219. 1, 1, 2, 6. TRIK. 2, 8, 35. Hār. 52. BHARTṢ. 3, 82. VIKR. 64, 12. KATHĀS.
13, 17. BHĀG. P. 4, 9, 53. 8, 2, 31.

करिनासिका (करिन् + ना°) f. ein (best.) musik. Instrument (Elephan-
tenrüssel) WILS.

करिप am Ende eines comp. gaṇa चूर्णादि zu P. 6, 2, 134. — Vgl. क-
रिव.

करिपत्र (करिन् + पत्र) n. N. einer Pflanze (s. तालिशपत्र) RĀGĀN. im
ÇKDr.

करिपथ (करिन् + पथ) m. Weg der Elephanten in übertit. Bed. gaṇa
देवपथादि zu P. 5, 3, 100. Vgl. VP. 226, N.

करिपिप्पली (करिन् + पि°) f. Pothos officinalis Roxb. (गजपिप्पली)
AK. 2, 4, 2, 15.

करिबन्ध (करिन् + बन्ध) m. der Pfosten, an welchen ein Elephant
gebunden wird, Hār. 128.

करिभ m. Ficus religiosa Lin. TRIK. 2, 4, 2. Das Wort fehlt bei WILS.
und im ÇKDr., obgleich TRIK. sonst stets berücksichtigt wird. Ist es
etwa eine falsche Form?

करिमाचल (करिन् + मा°) m. Löwe TRIK. 2, 5, 1. — Vgl. गजमाचल.